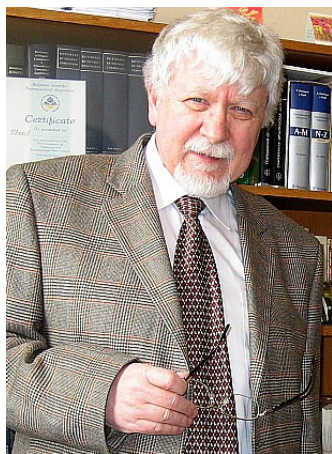

Проф. д-р **Иво Христов Иванов**, д.х.н.

ръководител на катедрата по органична химия
в периода 1992 – 2009 г.
(професионална биография)

Проф. Иванов е роден на 30 април 1943 г. в гр. Карлово в семейство на гимназиални учители. Средното си образование получава в Деветата софийска гимназия през 1961 г. Завършва с отличен успех специалност „химия – производствен профил“ в Химическия факултет на Софийския университет “Св. Кл. Охридски” през 1968 г. и постъпва като специалист-химик при проф. Никола Моллов в Института по органична химия на БАН, секция “Природни вещества”.

След спечелен конкурс през 1970 г. става асистент в катедрата по фармацевтична и органична химия на Фармацевтичния факултет, където въвежда семинарни занятия в упражненията по органична химия на редовни и задочни студенти. Води и упражнения по химико-фармацевтична технология на студентите от производствения профил. От 1988 до 2009 г. чете пълния курс лекции и провежда изпитите по органична химия на студентите по фармация.

От август 1974 до октомври 1975 г. е на специализация при проф. Хелмут Бредерек в Института по органична химия на Университета в гр. Щутгарт, Германия, като стипендиант на фондацията DAAD.

През 1979 г. защитава докторска (кандидатска) дисертация на тема “Синтез и структура на някои производни на морфолина, пиридина и пиримидина” с научни консултанти проф. Дамян Данчев и проф. Вили Кантленер.

През май 1985 г. е хабилитиран за доцент (старши научен сътрудник II степен) в катедрата по органична химия на Фармацевтичния факултет при Медицинския университет – София.

През юни 1998 г. защитава дисертация за *доктор на химическите науки* на тема: “Приложение на полифункционални енамини за синтез на пиридинови и пиримидинови”, Фармацевтичен факултет, Медицински университет, София.

От м. юли 2000 г. е редовен професор по органична химия във Фармацевтичния факултет на Медицинския университет в София.

От април 2004 до март 2005 г. е поканен като гост-професор по органична химия във Висшето училище за техника и икономика (Hochschule fuer Technik und Wirtschaft) в гр. Аален (Германия) за участие в изследователски проект.

Общият брой на публикациите му в специализирани научни издания и участията му в по-значими национални и международни научни прояви е над 60. Негови трудове са цитирани над 90 пъти от други автори, предимно чуждестранни. Изнасял е следните научни доклади в чужбина по покана на съответните професори:

Университет Кийл, Германия (1991, 1995) – проф. Дитер Хебер; Университет Рино, Невада – САЩ (1995) – проф. Дейвид Лайтнер; Университет Хале (Заале), Германия (1995) – проф. Петер Нуун; Университет Вюрцбург, Германия (1998) – проф. Криста Мюлер.

Научен ръководител е на следните докторанти:

(1) Пирошка Б. Сулай-Даскалова: “Върху някои химични отнасяния на етил-3-амино-3-етокси-пропеноат и етил-3,3-диаминопропеноат”, Фармацевтичен факултет, София, 1989 (съвместно с проф. Д. Данчев).

(2) Любомир Д. Раев: “Синтез и изследване на пиридинови производни със сърдечно-съдова активност”, Фармацевтичен факултет, София, 1989.

(3) Едмонт В. Стоянов: “Синтез на 2-имино-1,6-нафтиридин-5-они и техни кислородни аналози”, Фармацевтичен факултет, София, 1998.

Научни области, в които работи:

- (1) Изолиране, охарактеризиране, строеж и синтез на вещества от растителен произход (фитохимия).
- (2) Синтез и стереохимия на нафталанморфолин и негови производни, както и на някои производни на 2-аминотетралина с биологична активност.
- (3) Синтез и реакционна способност на полифункционални енамини и приложението им за синтез на хетероциклени съединения.
- (4) Синтез и реакционна способност на производни на 4-аминокумарина и 4-хидроксикумарина.
- (5) Синтез и реакционна способност на производни на кетенаминали и кетен-*O,N*-ацетали.

По-значими научни постижения:

- (1) Намерен е нов алкалоид, наречен **леонтиформин**, в растението *Leontice leontopetalum* L., установена е структурата му и е осъществен синтезът му (1970).
- (2) Осъществен е синтезът и е определена конфигурацията на двата диастереомерни (*цис* и *транс*) “**нафталанморфолини**” и техни аналози (1978).
- (3) Намерен е **нов метод за синтез на пиридили** чрез присъединяване на енаминоестери към естери на пропиоловата киселина (1981).
- (4) Разработен е за първи път **метод за синтез на 3-алкил-6-аминоурацили** чрез присъединяване на енаминоестери към органични изоцианати и изотиоцианати (1987).
- (5) Открит е нов тип **вътрешномолекулен хидриден пренос**, при който се образуват 3-диалкиламинометил-4-аминокумарини (1995).
- (6) Разработен е метод за синтез на **нови анелирани трициклични 2-пиридони** чрез присъединяване на енаминоестери към кумарини (2004).
- (7) Установена е ацилиращата способност на **триацетамид** в реакциите на региоселективно електрофилно ацетилиране на ароматни съединения и на СН-киселинни производни на 2-метил-1,3,4-тиадиазола (2005).

Учебници и монографии:

1. Л. Величков, И. Иванов, Д. Сиджакова, К. Христова, Ръководство за упражнения по органична химия (претърпяло три издания), Наука и изкуство, София, 1988.

2. И. Иванов, Избрани лекции по органична химия (1995-2011) – публикувани в Интернет:

<http://ochemist.losttribesource.org/orgchem/pdf/lect.htm>

Обществени изяви, административни длъжности, членство в научни дружества:

От 1990 г. до 2009 г. е ръководител на катедрата по органична химия на Фармацевтичния факултет. От 1988 до 1991 г. е заместник-директор по внедрителската дейност на временно създадения Научен институт по фармакология и фармация (НИФФ) с Фармацевтичен факултет. Член на Факултетния съвет на Фармацевтичния факултет при Медицинския университет в София (1991-2009). Член на Специализирания научен съвет по фармация при ВАК (1992-2009). Член на Академичния съвет на Медицинския университет-София (1991-2008). Членувал е в Българското химическо дружество и в Съюза на учените в България.

Пенсионира се на 1 май 2009 г.

(ИИ)

2009 г.

Актуализация: 27.04.2012 г.